

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7962/2025
23.09.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца ДОО „Раца“, Зрењанин, чији је пуномоћник Владимир Недељковић, адвокат из ..., против тужених АА и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Слађана Купрес, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3667/24 од 16.01.2025. године, у седници одржаној 23.09.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3667/24 од 16.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3667/24 од 16.01.2025. године ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена пресуда Основног суда у Зрењанину П 931/18 од 14.06.2021. године, којом је усвојен тужбени захтев и обавезани тужени да тужиоцу исплате износ од по 3.350.000,00 динара, са законском затезном каматом од 01.02.2018. године, до исплате, као и да му солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 403.600,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба паничног парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради стицања без основа поднета је 20.06.2018. године. У конкретном случају тужбени захтеви истакнути су против више тужених а њихова обавеза није солидарна већ самостална, па се вредност предмета спора одређује према вредности сваког појединачног захтева у смислу члана 30. став 2. ЗПП. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде у односу на оба тужена је износ од 3.350.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање и како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде за сваког туженог, као обичног супарничара не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, изјављена ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**